

Προαίρεσιν θέλει ὁ Θεὸς τοῦ καλοῦ. κανένα δὲν βιάζει νὰ κάμη τὸ καλόν. ὅτι δὲν κράζει ὁ Θεὸς τὸν καθ' ἓνα ἄνθρωπον εἰς βάσανα, καὶ εἰς τιμωρίας, καὶ εἰς κόλασιν, ἀλλὰ εἰς ἀνάπαυσιν, καὶ χαρὰν καὶ βασιλείαν οὐράνιον. διατοῦτο δὲν ἀναγκάζει ὁ Θεὸς τὴν προαίρεσιν τῶν ἀνθρώπων. ἐπειδὴ γοῦν τὸ θέλημα τοῦ ἀνθρώπου μόνον θέλει ὁ Θεὸς, διατοῦτο ἔστειλε καὶ τὸν Γαβριήλ, νὰ πάρῃ τὸ θέλημα τῆς παρθένου Μαρίας. διότι στανέως, ὁ Θεὸς δὲν ἤθελε νὰ γεννηθῆ ἀπὸ τὴν ἁγίαν Θεοτόκον. ἤξευρεν ὁ Θεὸς τὸν σκοπὸν τῆς παρθένου. ἀλλὰ διὰ ἐδικὸν μας παράδειγμα, νὰ ἀκούωμεν καὶ νὰ καταλαμβάνωμεν, ὅτι ἡ προαίρεσις τῶν ἀνθρώπων κατορθώνει τὸ καλόν. τὸ θέλημα τοῦ καθ' ἑνός, τελειώνει τὰς ἀρετάς. ποῖος ἄνθρωπος εὐεργετᾷ τινὰν στανέως; ποῖος βιαστικὰ χαρίζει δωρεάν; τοιουτοτρόπως καὶ ὁ Θεὸς, χωρὶς προαίρεσιν, κανέναν δὲν σώνει, διατοῦτο ἔκαμε καὶ τὸν Ἀδὰμ αὐτεξούσιον, αὐτοπροαίρετον, αὐτοθέλητον, αὐτοβούλητον, αὐτόγνωμον, νὰ ἔχη τὸ θέλημά του, νὰ ἔχη τὴν ἐξουσίαν του, νὰ ὀρίζῃ τὸ θέλημά του, καὶ εἴτι βουληθῆ, κἄν καλὸν ἀγαπήσῃ, κἄν κακὸν ἐπιθυμήσῃ, εἰς αὐτὸν νὰ εἶναι ὁ Θεὸς ἀναίτιος. διότι εἰς τὸ καλόν ὁ Θεὸς εἶναι ἀφορμὴ. εἰς δὲ τὸ κακόν, ἡ προαίρεσις τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ προσβολὴ τοῦ δαίμονος, εἶναι αἰτία. διὰ τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς ὀρίζει εἰς τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν εὐαγγέλιον, Εἴτις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν. κανένα δὲν βιάζω, κανένα δὲν ἀναγκάζω εἰς τὸ καλόν. κανένα δὲν τραβίζω εἰς τὸ ἀγαθόν. ἀλλὰ εἴτις ζητᾷ τὸ καλόν, εὐρίσκει το. ὅπου θέλει, κάμνει καὶ τὴν ἀρετὴν. εἴτις θέλει λοιπὸν, ἄς ἔλθῃ καταπόδι μου, ὁ Χριστὸς ὀρίζει. διατοῦτο γοῦν ὁ Γαβριήλ εὐαγγελίζει, καὶ ἡ παρθένος δέχεται τὸ μήνυμα. ὁ στρατιώτης ὑπηρετεῖ, καὶ ἡ βασίλισσα ὑπηρετεῖται. ὁ δοῦλος λειτουργεῖ, καὶ ἡ κυρία λειτουργεῖται. ὁ ἀσώματος παραστέκεται τὴν γήινον, ὁ ἄφθαρτος, τὴν φθαρτὴν. ὁ ἀόρατος, τὴν ὀρατὴν. ὁ ἄυλος τὴν ὑλικήν. Ἄγγελος, τὸν ἄνθρωπον. ὁ Γαβριήλ λέγω, τὴν Μαρίαν τὴν παρθένον. διατοῦτο στέλλεται ὁ ἀρχιστράτηγος νὰ ὑπηρετήσῃ μυστήριον. καὶ τοιοῦτο μυστήριον, ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ ἄγγελοι τὸ θαυμάζουν καὶ ἀποροῦν. μυστήριον κεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων, καὶ σήμερον φανερούμενον. μυστήριον θαυμαστόν. τὸ ὅποῖον οἱ προφήται προεκήρυττον, καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἐβεβαίωσαν, οἱ μάρτυρες ὁμολόγησαν, ἡ γραφαῖς ἐμαρτύρησαν, οἱ Διδάσκαλοι ἐστερέωσαν, καὶ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ τὸ ἐδέχθη. μυστήριον ἔνδοξον, τὸ ὅποῖον ἄγγελοι δοξάζουσιν. ἄνθρωποι ὑμνοῦσι. γένη καὶ ἔθνη ὑποτεταγμένα εἰς τὸν Θεὸν τὸ προσκυνοῦσιν. εἰς τοιοῦτον μυστήριον, ἀπεστάλη ὁ Γαβριήλ ἀπὸ τοὺς Οὐρανοὺς εἰς τὴν γῆν, ἀπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν παρθένον. ἀπὸ τοῦ βασιλέως πρὸς τὴν βασίλισσαν, ἀπὸ τὰ ὕψη, εἰς τὴν Ναζαρέτ. ἀπὸ τὸ τάγμα, εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Ἰωσήφ. ἀπὸ τὸν ὕμνον, εἰς τὸν εὐαγγελισμόν. ἀπὸ τὸν φόβον εἰς δειλίαν. ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Θεοῦ, εἰς ὑπη-

ρεσίαν τῆς παρθένου. μάλιστα δὲ εἰς ἐκεῖνο, ὅπου τὸν ἔστειλαν.

Δαμασκηνός Στουδίτης, Θησαυρός Δαμασκηνού, υποδιακόνου και Στουδίτου του Θεσσαλονικέως, μετά της προσθήκης εν τω τέλει και ετέρων επτά λόγων ψυχοφελεστάτων και της εξηγήσεως του Πάτερ Ημών, παρά Νικολάω Γλυκεί τω εξ Ιωαννίνων, Βενετία 1751.